

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 2613 /DPSS
DATA 13/10/2009

Biroul permanent al Senatului
Bp 359 / 27.10.2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea OUG nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului*”, inițiată de doamna deputat Dumitrescu Liana și domnii deputați Longher Ghervazen, Ciprian-Florin Luca, Adrian-Miroslav Merka și Ioan Sorin Roman – Grupul parlamentar al Minorităților Naționale, PSD (Bp. 359/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou articol, art. 1¹, în sensul exceptării de la prevederile art. 1 din lege a mamelor „*care au o vechime în muncă de cel puțin 10 ani, acestea urmând să beneficieze de indemnizație lunară pentru creșterea copilului chiar dacă nu au stagiul de cotizare complet în ultimele 12 luni anterioare nașterii*”.

II. Observații

1. Prevederile cuprinse în propunerea legislativă, referitoare la posibilitatea mamelor de a beneficia de concediu și indemnizație pentru creșterea copilului chiar dacă nu au realizat în ultimul an, anterior datei nașterii copilului, timp de 12 luni, venituri profesionale supuse impozitului pe venit, dar

au o vechime în muncă de cel puțin 10 ani, sunt discriminatorii în raport cu alte categorii de persoane.

Propunerea legislativă nu ar trebui să se refere doar la mamele copiilor, ci ar trebui să aibă în vedere și tații, întrucât, conform prevederilor *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005*, concediul și indemnizația pentru creșterea copilului se acordă, la cerere, oricăruia dintre părinții firești ai copilului, precum și persoanelor cărora li s-a încredințat copilul în vederea adopției, care au adoptat copilul, care au copilul în plasament sau persoanelor care au fost numite tutore. Așadar, aceste categorii de persoane sunt omise de prevederile acestei inițiative legislative.

Totodată, considerăm ca fiind discriminatorii aceste prevederi față de categoriile de persoane care nu îndeplinesc condițiile impuse de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005*, dar care au o vechime în muncă de până la 9 ani și 11 luni. Aceste persoane ar trebui să aibă aceleași șanse la concediu și indemnizație pentru creșterea copilului ca și cele care au cel puțin 10 ani vechime în muncă.

Prevederile unui act normativ trebuie să aibă aplicabilitate uniformă și nediscriminatorie, iar pentru aceasta ar fi trebuit să fie avute în vedere toate persoanele care au o vechime în muncă de cel puțin 12 luni, chiar dacă aceasta nu a fost realizată în ultimul an anterior datei nașterii copilului.

2. Subliniem faptul că prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005* referitoare la acordarea concediului și indemnizației pentru creșterea copilului nu sunt restrictive, în sensul că cele 12 luni de venituri profesionale pot fi constituite integral și din perioade asimilate. În acest fel, persoanele care își pierd, pe o anumită perioadă, calitatea de salariat, pot să beneficieze de indemnizații de șomaj sau de alte indemnizații care se iau în calcul la stabilirea dreptului la concediu și la indemnizația pentru creșterea copilului.

3. Totodată, semnalăm faptul că excepția propusă de inițiatori va crea dificultăți în calcularea cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului, întrucât propunerea legislativă nu face referire la veniturile la care este raportat cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului. În același timp, introducerea unei noi categorii de beneficiari ar determina modificări ale principiului în baza căruia a fost elaborată *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005* și ar necesita revizuirea mai multor articole ale acesteia.

Menționăm că, pentru o aplicare uniformă și nediscriminatorie a prevederilor *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005*, ar fi trebuit reconsiderat întreg principiul de acordare a drepturilor la concediu și

indemnizație pentru creșterea copilului și nu să fie stipulate excepții care nu au aplicabilitate decât pentru anumite categorii de persoane, reconsiderarea condițiilor de acordare a acestor drepturi trebuind să respecte principiul egalității de drepturi.

4. Inițiatorii propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

În același sens, art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare*, prevede că „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului